

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 28Cb/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114234946
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1114234946.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne RES Reality spol. s r. o., so sídlom v Pezinku, Kollárova 2907, IČO: 35 690 852, zastúpenej ius aegis s. r. o., so sídlom v Bratislave, Nedbalova 12, IČO: 36 857 203, proti žalovanému Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom v Bratislave, Primaciálne námestie 1, IČO: 00 603 481, o zaplatenie 5.391,78 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 5.391,78 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd ruší uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/15/2015-263 z 09.08.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/190/2018-341 z 22.11.2018 o nariadení neodkladného opatrenia.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

IV. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou z 11.12.2014 domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 158.716,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 46.078,98 eura od 21.10.2000 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 20.479,56 eura od 03.01.2001 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 76.798,30 eura od 08.03.2001 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 15.359,66 eura od 10.03.2001 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobkyňa tvrdila, že 14.09.2000 bola medzi stranami sporu uzatvorená nájomná zmluva č. 08 88 0431 00 00 v znení jej dodatku č. 1 z 08.12.2000, predmetom ktorej bol nájom pozemkov. V súlade s nájomnou zmluvou žalobkyňa žalovanému zaplatila sumu 158.716,50 eura (20.10.2000 sumu 46.078,98 eura, 02.01.2001 sumu 20.479,56 eura, 07.03.2001 sumu 76.798,30 eura a 09.03.2001 sumu 15.359,66 eura). Okresný súd Bratislava II rozsudkom sp. zn. 20C/231/2007 z 21.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/352/2012 z 20.05.2014 rozhodol, že uzatvorená nájomná zmluva je absolútne neplatná pre nemožnosť plnenia podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. - ďalej len „Občiansky zákonník“). Žalobkyňa žiadala od žalovaného vrátiť poskytnuté plnenia, ktorý jej plnenie z neplatného právneho úkonu ani čiastočne nevydal. Obrátila sa preto na súd. Tvrdenia preukazovala zmluvou o nájme pozemku č. 08 88 0431 00 00 zo 14.09.2000, dodatkom č. 1 k zmluve o nájme

pozemku č. 088804310000 z 08.12.2000, odpoveďou žalovaného zo 14.11.2014, prehľadom plnení, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 20C/231/2007 z 21.03.2012, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/352/2012 z 20.05.2014, výzvou na plnenie z 03.11.2014.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žalobkyne uviedol, že vznáša námietku premlčania nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. K vyjadreniu priložil zápisnicu o pojednávaní z 30.09.2008 Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 20C/231/2007. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 28Cb/15/2015-70 zo 14.04.2016 žalobe žalobkyne vyhovel s tým, že úrok z omeškania zo sumy 76.798,30 eura a úrok z omeškania zo sumy 15.359,66 eura bol priznaný (žaloba v tejto časti nebola zamietnutá) od 08.03.2003 a nie od požadovaných dní 08.03.2001, resp. 10.03.2001. Krajský súd v Bratislave rozsudok č. k. 28Cb/15/2015-70 zo 14.04.2016 rozsudkom č. k. 3Cob/302/2016-104 z 29.03.2017 potvrdil.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Obdo/51/2017 zrušil rozhodnutia označené v bode 2. tohto rozsudku a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie. Súdny exekútor ale na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku č. k. 28Cb/15/2015-70 zo 14.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/302/2016-104 z 29.03.2017 vymohol od žalovaného sumu 586.793,39 eura (mimo trov exekúcie).

4. Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 28Cb/15/2015-494 zo 04.11.2019 žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že „... po zrušení rozsudku (odvolacieho súdu a v dôsledku toho aj súdu prvej inštancie v konaní 28Cb/15/2015), na základe ktorého bolo plnené odpadol právny titul, na základe ktorého bolo plnené, nie je prípustné opätovne rozhodovať o plnení nároku, ktorý už bol splnený. Je potrebné vziať na zreteľ, že bolo plnené na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku súdu a žalobcov nárok bol uspokojený v celom rozsahu, teda súd v novom prejednávaní veci je viazaný existujúcim stavom v čase jeho rozhodovania, z čoho je dôvodný záver, že je potrebné žalobu zamietnuť, bez ohľadu na skutočnosť, že by dospel k záveru, že nárok nie je opodstatnený. Súd len na margo uvádzanej argumentácie, ktorá bola stranami sporu prednesená zotrúva na fakte, že žalobca ako oprávnený z bezdôvodného obohatenia sa o skutočnosti neplatnosti právneho úkonu dozvedel až rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 20C/231/2007 zo dňa 21.03.2012, potvrdeného Krajským súdom Bratislava, sp.zn. 14Co/352/2012 zo dňa 20.05.2014 právoplatného 07.07.2014. Týmto bolo preukázané, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu titulom plnenia z neplatného právneho úkonu. V zmysle uvedeného rozhodnutia bolo súdom vyrieknuté, že došlo k plneniu z neplatného právneho dôvodu a že žalobca nie je povinný uhradiť žalovaného dlžné nájomné. Aplikáciou ustanovenia § 394 ods. 2 ObZ plynie premlčacia doba odo dňa keď k plneniu prišlo, čo vzhľadom ku skutkovému stavu je možné konštatovať, že nárok je premlčaný, avšak vyvstáva posúdenie obrany žalobcu korektívom dobrých mravov. Súd v tomto smere má naďalej za to, že žalovaný ako prenajímateľ vedel a mal možnosti zistiť, že nebude možné realizovať zámer uvedený v Nájomnej zmluve a teda prijímal plnenie od žalobcu v pozícii nájomcu za okolností kedy vedel, že je plnené z neplatného právneho úkonu, a práve v tomto súd má za dôvodné prihliadať na dobré mravy, ktoré zaväzujú aj žalovaného v pozícii orgánu samosprávy včlenenej do sektora verejného práva. Na základe záväznosti právneho názoru súdu vyššieho stupňa, súd aplikáciou ustanovenia § 394 ods. 2 ObZ v danom konaní považuje námietku premlčania podanú osobou oprávnenou s náležitosťami riadneho zrozumiteľného právneho úkonu za dôvodnú. Súd má za to, že žalobe žalobcu, ktorou sa domáha uvedeného nároku je spravodlivé vyhovieť pre rozpor výkonu práva uplatniť námietku premlčania s dobrými mravmi. Súd zobral do úvahy aj genézu záväzkového vzťahu, popísanú právnym zástupcom žalobcu. Uviedol, že žalobca nemohol realizovať svoj projekt v dôsledku konania / nekonania žalovaného, teda nemohol byť naplnený účel nájomnej zmluvy. Je potrebné sa zaoberať aj skutočnosťou, že žalovaný od Zmluvy odstúpil (03.08.2006) a podal žalobu na zaplatenie nájomného voči žalobcovi. Žalobca ako nájomca neplnil svoje záväzky z dôvodu, že sa vyčerpal s finančnými prostriedkami a to z dôvodu, že projekt výstavby stál v dôsledku žalovaného. Dôvod nároku žalobcu súdom deklarovaná absolútna neplatnosť Nájomnej zmluvy spôsobená nemožnosťou dosiahnuť účel Nájomnej zmluvy, o čom žalovaný pred uzavretím Nájomnej zmluvy vedel, no aj tak vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom, od ktorého, aj napriek uvedenému, vyžadoval a vymáhal platenie nájomného čo priviedlo žalobcu až do úplnej finančnej vyčerpanosti. S poukazom na uvedené, ako aj na dlhodobú prax najvyšších súdnych inštancií, možno zhrnúť, že aj keď je premlčanie zákonným inštitútom, tak v prípade, že by bolo uplatnenie námietky premlčania výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka sporu, šlo by o uplatnenie námietky

premlčania v rozpore s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku (I ÚS ČR 2364/11, I ÚS SR 176/2011, I ÚS ČR 2235/11, žalovaným predložený Rozsudok NS SR, sp. zn.: 3 Cdo 41/2012). Ak by výkon práva namietať premlčanie uplatneného nároku bol len prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka právneho vzťahu, zatiaľ čo dosiahnutie zmyslu a účelu sledovaného právnou normou by zostalo vedľajšie, jednalo by sa o výkon práva, ktorý je formálne v súlade so zákonom, avšak šlo by o výraz zneužitia tohto subjektívneho práva na úkor druhého účastníka sporu, teda o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (NS ČR 25 Cdo 2905/99, NS ČR 21 Cdo 992/99, NS ČR 25 Cdo 539/2008). V tomto konaní bolo zrejmé, že žalobca inicioval konanie o zaplatenie dlžnej sumy nájomného, v ktorom bola ako prejudiciálne riešená otázka platnosti právneho titulu. Žaloba bola podaná v roku 2007. Je dôležité uviesť, že práve žalovaný odstúpil od Zmluvy ako vyplynulo z obsahu zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Bratislava II, č.k. 20C 231/2007, dňa 30.09.2008. Teda, žalobca si neplnil svoje povinnosti riadne a včas platiť nájomné, nakoľko mal za to, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť zabezpečiť naplnenie predmetu nájomného vzťahu. To však samo nemusí vyvolať neplatnosť právneho úkonu. Uvedené bolo posúdené zo strany konajúceho súdu v konaní č.k. 20C 231/2007 čo nebolo namietané žalovaným (v tomto konaní).“.

5. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Cob/201/2020-646 zo 06.04.2022 rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/15/2015-494 zo 04.11.2019 v napadnutom výroku II. v časti o zaplatenie 5.391,78 eura a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a vo zvyšku napadnutý rozsudok potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a odvolania žalobcu dospel k záveru, že napadnutý výrok o zamietnutí žaloby v celom rozsahu, je potrebné v časti príslušenstva pohľadávky v sume 5.391,78 EUR opätovne prejednať. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolaním žalobcu, že súd prvej inštancie v pôvodnom konaní pre chybu v exekučnom titule vôbec nerozhodol o tejto časti nároku žalobcu. V ostatnej časti s poukazom na upovedomenie o ukončení exekúcie zo dňa 19.6.2018 (v ktorom bola uvedená vymožená istina v sume 158.716,50 EUR s prísl. v sume úrokov z omeškania vo výške 426.699,31 EUR, teda sčasti uspokojený nárok žalobcu) je potrebné napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. a to z dôvodu, že pohľadávka v tejto časti zanikla splnením/ vymožením v exekučnom konaní, pričom nárok žalobcu uplatňovaný žalobou bol v tejto časti dôvodný, avšak keďže zanikol splnením, nie je možné nárok v tejto časti následne priznať. K odvolaniu žalovaného odvolací súd poukazuje na to, že neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovaným. Súd prvej inštancie aj s poukazom na uvedenú judikatúru a rozhodovaciu prax, sa dostatočne vysporiadal s vznesenou námietkou premlčania žalovaného, ktorú posúdil ako nedôvodnú a v rozpore s dobrými mravmi ako aj zásadou poctivého obchodného styku, a teda nepožíva právnu ochranu. S uvedeným názorom sa odvolací súd stotožňuje pričom vychádzal aj z odôvodnenia a právneho názoru dovolacieho súdu. Z posúdenia žalobou uplatneného nároku je zrejmé, že rozsudkom sp. zn. 28Cb/15/2015 nebolo rozhodnuté o celej uplatnenej sume a to v časti úrokov z omeškania vo výške 17,6% zo sumy 15.359,66 EUR od 9.3.2001 do 8.3.2003 čo predstavuje sumu 5.391,78EUR. V tejto časti úrokov z omeškania je zamietnutie žaloby súdom prvej inštancie nedôvodné a preto je potrebné v tejto časti napadnutý rozsudok zrušiť.“.

6. Na pojednávaní konanom 28.09.2022 strany sporu zotrvali na písomných podaniach a ústnych prednesoch. Po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu (bod 5. tohto rozsudku) bolo predmetom sporu už len zaplatenie sumy 5.391,78 eura, t. j. úrok z omeškania vo výške 17,6 % zo sumy 15.359,66 eura od 10.03.2001 do 07.03.2003, pretože Okresný súd Bratislava I rozsudkom č. k. 28Cb/15/2015-70 zo 14.04.2016 priznal úrok z omeškania vo výške 17,6 % zo sumy 15.359,66 eura od 08.03.2003 do zaplatenia. Neušlo pozornosti konajúceho súdu, že žalobkyňa žiadala aj úrok z omeškania vo výške 17,60 % ročne zo sumy 76.798,30 eura od 08.03.2001 do zaplatenia, pričom súd rozsudkom č. k. 28Cb/15/2015-70 zo 14.04.2016 priznal tento úrok od 08.03.2003 a nie požadovaného 08.03.2001. Uvedené žalobkyňa nenamietala a aj prípadná námietka v tomto smere je už bezpredmetná, pretože aj v tejto časti bola žaloba právoplatne zamietnutá (bod 4. a 5. tohto rozsudku), t. j. konajúci súd žalobu zamietol v celom rozsahu a odvolací súd zrušil len časť o zaplatenie 5.391,78 eura.

7. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporný už len nárok žalobkyne na kvantifikované úroky z omeškania vo výške 5.391,78 eura.

8. Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/51/2017 podriadil vzťah medzi stranami sporu pod režim Obchodného zákonníka súd vychádzal z rovnakého právneho posúdenia.

Súd následne uvádza relevantné právne normy. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

9. Podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy touto časťou zákona sa spravujú takisto záväzkové vzťahy medzi štátom, samosprávnou územnou jednotkou alebo právnickou osobou zriadenou zákonom ako verejnoprávna inštitúcia, ak sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky. Na tento účel sa za štát považujú aj štátne organizácie, ktoré nie sú podnikateľmi, pri uzavieraní zmlúv, z ktorých obsahu vyplýva, že ich obsahom je uspokojovanie verejných potrieb.

10. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov občianskeho práva účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. V danom prípade bola nájomná zmluva uzavretá v roku 2000, bezdôvodné obohatenie (ktoré je predmetom sporu) vzniklo 09.03.2001 (v tento deň žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 15.359,66 eura) t. j. ide o záväzkový vzťah, ktorý vznikol pred 1. februárom 2013.

11. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

12. Podľa § 10a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“) ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

13. Podľa § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.12.2008 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V roku 2001 (10.03.2001) bola diskontná sadzba určená Národnou bankou Slovenska vo výške 8,80 %, t. j. dvojnásobok je 17,60 %.

14. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

17. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Podľa § 335 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieta alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

20. Podľa § 337 ods. 3 C. s. p. súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

21. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/30/2017 z 25.10.2017 (R 25/2018), podľa ktorého súd opätovne konajúci o žalobe o splnení povinnosti v peniazoch, po tom, ako bolo jeho skoršie rozhodnutie zrušené dovolacím súdom a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, príhľadne podľa § 217 ods. 1 C. s. p. na to, že žalovaný už splnil povinnosť uloženú mu skorším právoplatným a vykonateľným rozhodnutím; inak neprípustne založí exekučný titul na opätovné vymáhanie už raz splnenej povinnosti. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, a to konkrétne rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5MCdo/17/2009, sp. zn. 7Cdo/85/2013, sp. zn. 8Cdo/30/2017 ako aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 18/2016, ktoré sa zaoberali otázkou vzniku bezdôvodného obohatenia v prípade poskytnutia plnenia na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené. Súdna prax je jednotná v tom, že zrušenie právoplatného rozhodnutia deklaratórnej povahy, nezakladá bez ďalšieho právo strany v konaní na vrátenie poskytnutého plnenia, lebo rozhodujúce je, či právny dôvod plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého bolo plnené, by došlo k bezdôvodnému obohateniu toho, komu bolo plnené len vtedy, ak by právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve. Majetková ujma v podobe zmenšenia majetkového stavu nevzniká tomu, kto plnil na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené automaticky tým, že došlo k zrušeniu rozhodnutia, v zmysle ktorého bolo plnené. Aj v takomto prípade dôvodnosť návrhu závisí od skutočnosti, či právny dôvod plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Ak totiž povinnosť toho, kto plnil, mala aj po zrušení právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého došlo k plneniu, základ v hmotnom práve, potom k žiadnej majetkovej ujme u toho, kto plnil, nedochádza. K vzniku škody u toho, kto poskytol plnenie na základe neskôr zrušeného rozhodnutia, by mohlo dôjsť len za predpokladu, ak by právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve. Otázkou, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva a rozsah tejto povinnosti, rieši súd po zrušujúcom rozhodnutí opätovne vo veci konajúci (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/88/2019).

22. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že plnenie prijaté žalovaným 09.03.2001 v sume 15.359,66 eura bolo prijaté na základe absolútne neplatného právneho úkonu - zmluvy o nájme pozemku č. 08 88 0431 00 00 zo 14.09.2000 v spojení s dodatkom č. 1 k zmluve o nájme pozemku č. 088804310000 z 08.12.2000. Absolútnu neplatnosť konštatoval (prejudiciálne posúdenie) Okresný súd Bratislava II rozsudkom sp. zn. 20C/231/2007 z 21.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 14Co/352/2012 z 20.05.2014. Plnenie z neplatného právneho úkonu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia a zakladá povinnosť vydať predmet bezdôvodného obohatenia žalovaného žalobkyni, čo v danom spore je suma 15.359,66 eura. Žalovaný sa s úhradou tejto sumy dostal do omeškania, a preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 17,60 % (v súlade s nariadením uvedeným v bode 13. tohto rozsudku) z tejto sumy 15.359,66 eura od 10.03.2001 (žalobkyňou uplatnený prvý deň omeškania nasledujúci po úhrade sumy 15.359,66 eura žalovanému; žalovaný nenamietal deň úhrady sumy 15.359,66 eura 09.03.2001) do 07.03.2003 (dátum predchádzajúci dátumu, od ktorého súd rozsudkom č. k. 28Cb/15/2015-70 zo 14.04.2016 priznal úrok z omeškania) žalobkyni, čo je suma 5.391,78 eura. Dôvodnosť žaloby konštatoval súd rozsudkom č. k. 28Cb/15/2015-494 zo 04.11.2019, pričom toto rozhodnutie odvolací súd rozsudkom č. k. 3Cob/201/2020-646 zo 06.04.2022 potvrdil. Z hľadiska právnej istoty (t. j. žaloba žalobkyne je v celom rozsahu dôvodná) súd preberá odôvodnenia týchto rozhodnutí a v plnom rozsahu na tieto odôvodnenia odkazuje - bod 4. a bod 5. tohto rozsudku.

23. Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 28Cb/15/2015-263 z 09.08.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalobkyni uložil povinnosť zložiť do úschovy súdu sumu 586.793,39 eura. Toto rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Bratislave uznesením č. k. 4Cob/190/2018-341 z 22.11.2018. Keďže súd žalobu žalobkyne zamietol a týmto rozsudkom v zostávajúcej časti kvantifikovaných úrokov z omeškania žalobe žalobkyne vyhovel, tak v súlade s § 335 C. s. p. a § 337 C. s. p. uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 28Cb/15/2015-263 z 09.08.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/190/2018-341 z 22.11.2018 o nariadení neodkladného opatrenia zrušil.

24. Pokiaľ ide o náhradu trov konania súd vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 19.11.2019, sp. zn. I. ÚS 453/2019, ktorý konštatoval, že „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v

jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 CSP) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 CSP. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť, nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.).“.

25. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., teda podľa zásady úspechu v spore (dovolacom konaní). Žalovaný mal v dovolacom konaní plný úspech (bod 3. tohto rozhodnutia). Súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni v celom rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

26. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., teda podľa zásady úspechu v spore (prvoinštančné a odvolacie konanie). Žalobkyňa mala v prvoinštančnom a odvolacom konaní plný úspech (bod 2., 4. a 5. tohto rozhodnutia). Zamietnutie žaloby na tomto závere nič nemení, pretože procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore. Plný úspech v spore sa zásadne zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobkyne ide zásadne o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s jej žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Úspech vo veci je hlavným meradlom, ktorý určuje nárok na náhradu trov konania. Z hľadiska žalovanej istiny a následne kvantifikovaných úrokov z omeškania bola žalobkyňa v plnom rozsahu úspešná. Dôvodnosť žaloby žalobkyne konštatoval súd rozsudkom č. k. 28Cb/15/2015-494 zo 04.11.2019, pričom toto rozhodnutie odvolací súd rozsudkom č. k. 3Cob/201/2020-646 zo 06.04.2022 potvrdil. Zamietnutie žaloby tak bolo odôvodnené len tým, že medzičasom bola žalovaná suma s príslušenstvom už vymožená, avšak súdy konštatovali existenciu dôvodu spočívajúceho v hmotnom práve. Žalobkyňa tak bola úspešná a súd jej preto priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.